

**πέμπτη
31 Μάρ** στον λευκό πύργο*
ενάντια στον χρυσό θάνατο

* σε περίπτωση βροχής, στο πολυτεχνείο

5.30μμ παρουσιάσεις

«Σύγχρονες μέθοδοι» εξόρυξης χρυσού:
μύθοι, αλήθειες και παρενέργειες
Σ. Δημητριάδης, ομ. καθηγητής Γεωλογίας

Επιπτώσεις στο περιβάλλον:
οικοσυστήματα & «εναλλάξιμα μέταλλα»
Γ. Τριανταφυλλίδης, λέκτορας τμ. Χημικών Μηχανικών

7μμ **ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ**
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Κινήσεις ενάντια στα μεταλλεία χρυσού
σε Χαλκιδική, Κιλκίς, Αλεξανδρούπολη
Κίνηση Salvați Roșia Montană! - Ρουμανία
Κίνηση Za Zemiata! (Για τη Γη!) - καμπάνια
«Ροδόπη χωρίς κυάνιο» - Βουλγαρία

9μμ **LIVE**

PARANA
UE

Zoao Afroso
& the Music Oxygen State of Tension

πορεία: **τρίτη 5 Ιούνη** 6μμ, Καμάρα

<http://nogoldthess.espivblogs.net>
Ανοιχτό Συντονιστικό ενάντια στα μεταλλεία χρυσού

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ

ΜΕ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ

ΧΡΥΣΟΥ;

ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙΤΕ

από τον ιστότοπο
του Ανοιχτού Συντονιστικού
ενάντια στα μεταλλεία χρυσού:

<http://nogoldthess.espivblogs.net>

ΔΕΙΤΕ

το βίντεο: «Η σιωπή μας, ο χρυσός τους»
στους ακόλουθους συνδέσμους:

**Η ΣΙΩΠΗ ΜΑΣ
Ο ΧΡΥΣΟΣ ΤΟΥΣ**

Η ΣΙΩΠΗ ΜΑΣ, Ο ΧΡΥΣΟΣ ΤΟΥΣ

<http://vimeo.com/41286797>

<http://www.youtube.com/watch?v=TTZ6CFu0XS8>

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΣΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ;

«Τα μεταλλεία στη Χαλκιδική είναι μια χρυσή ευκαιρία που δεν πρέπει να πάει χαμένη»

11.000.000 ευρώ. Το τίμημα που κατέβαλε η Hellas Gold, για να αποκτήσει το δικαίωμα εκμετάλλευσης 317.000 στρεμμάτων στη Βόρεια Χαλκιδική με σύμβαση που υπέγραψε με το Ελληνικό Δημόσιο, κατόπιν μεσολάβησης του Πάχτα, τότε υφυπουργού Οικονομίας και σημερινού Δημάρχου Αριστοτέλη. Η σύμβαση έγινε χωρίς διαγωνισμό, με απευθείας ανάθεση σε μια εταιρεία που είχε δημιουργηθεί δυο μέρες πριν (με μετοχικό κεφάλαιο 60.000 ευρώ!) και με απαλλαγή της από οποιαδήποτε ευθύνη αποκατάστασης περιβαλλοντικών ζημιών που είχαν γίνει από την καναδική TVX Gold (έφυγε νύχτα από τα μεταλλεία Κασσάνδρας αφήνοντας απλήρωτους 472 εργαζόμενους – συνολικό χρέος της προς τους εργαζόμενους: 17 εκατ. ευρώ).

95.700.000 ευρώ. Το κέρδος των Μπόμπολα – Κούτρα – Τίμις (κυρίων μετόχων της “Ελληνικός Χρυσός”) από την τμηματική πώληση της εταιρείας στη μητρική πολυεθνική European Goldfields.

408.000.000 ευρώ. Η αγοραία αξία των μεταλλείων, όπως υπολογίστηκε από διεθνή οίκο έξι μήνες μετά την πώλησή τους από το Ελληνικό Δημόσιο,

δηλαδή 37 φορές παραπάνω. Αυτό δεν εμποδίζει την τότε ελληνική κυβέρνηση να επιδοτήσει την “Ελληνικός Χρυσός” με 15.000.000 ευρώ.

2.300.000.000 ευρώ. Η σημερινή αξία των μεταλλείων στο χρηματιστήριο του Τορόντο μετά την απόκτηση του 95% των μετοχών από την European Goldfields, πολυεθνική εταιρεία με έδρα τον Καναδά πίσω από την οποία βρίσκονται funds και τράπεζες όπως η JP Morgan και η Goldman Sachs.

15.436.000.000 (!) ευρώ. Η αξία των μεταλλευμάτων που βρίσκονται στα μεταλλεία της Χαλκιδικής.

0 ευρώ. Το κέρδος του Ελληνικού Δημοσίου. Σύμφωνα με τον Μεταλλευτικό Κώδικα, ο ορυκτός πλούτος ανήκει αποκλειστικά στις εταιρείες που τον εκμεταλλεύονται και δεν προβλέπεται η απόδοση δικαιωμάτων στο Δημόσιο από την εκμετάλλευσή του. Γι’ αυτό άλλωστε η Τρόικα αρνήθηκε να αποδεχθεί τα μεταλλεία της Χαλκιδικής στις εγγυήσεις που έδωσε η ελληνική κυβέρνηση για τη δανειακή σύμβαση.

«Όσοι αντιδρούν είναι υποκινούμενοι και οπισθοδρομικοί»

Το μεταλλείο που θέλει να κατασκευάσει η European Goldfields δεν θα είναι

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΧΡΥΣΟΥ;

Το Ανοιχτό Συντονιστικό αποτελείται από ομάδες και άτομα που από χρόνια παρακολουθούσαν τις εξελίξεις στη ΒΑ Χαλκιδική και στέκονταν στο πλευρό των κατοίκων που αγωνίζονται ενάντια στην καταστροφή. Επιπλέον, στο Ανοιχτό Συντονιστικό συμμετέχουν και πολλοί/ες που κινητοποιήθηκαν μετά την εισβολή της εταιρείας ***Eldorado-Ελληνικός Χρυσός*** στο δάσος των Σκουριών στις 20 Μάρτη 2012, όταν 400 μισθοφόροι της εταιρείας ξυλοκόπησαν κατοίκους της Μεγάλης Παναγίας και κατέστρεψαν το φυλάκιο αγώνα που είχε στηθεί το 2009 από τη λαϊκή συνέλευση του χωριού. Η ιδιότυπη κατοχή του βουνού και το κατασκευασμένο εμφυλιοπολεμικό κλίμα που εδραιώθηκε έκτοτε, κατέδειξαν την ανάγκη για τη συγκρότηση ενός Ανοιχτού Συντονιστικού στη Θεσσαλονίκη για την υποστήριξη και εξάπλωση του αγώνα.

Δεν στεκόμαστε απλά αλληλέγγυοι στους αγωνιζόμενους κατοίκους της ΒΑ Χαλκιδικής, μιλάμε σε πρώτο πρόσωπο γιατί θεωρούμε τον αγώνα ενάντια στα μεταλλεία χρυσού στη Χαλκιδική (αλλά και στο Κιλκίς και στην Αλεξανδρούπολη) και δικό μας αγώνα.

Υιοθετούμε αυτόν τον αγώνα ως δικό μας αγώνα για τρεις λόγους:

► για λόγους κοινωνικής αλληλεγγύης σε αυτούς που θα θιγούν πρώτα και άμεσα, δηλαδή στους κατοίκους των περιοχών όπου έχουν εξαγγελθεί τα μεταλλεία,

► επειδή οι συνέπειες των μεταλλείων ειδικά της Χαλκιδικής αφορούν άμεσα και εμάς, τους κατοίκους της Θεσσαλονίκης – η ευθεία απόσταση 80 χλμ που χωρίζει την πόλη από τα σχεδιαζόμενα μεταλλεία δεν είναι τίποτα για την αέρια μεταφορά τοξικών ρύπων σε περίπτωση ατυχήματος, ενώ οι δεσμοί

των κατοίκων της Θεσσαλονίκης με τη Χαλκιδική είναι τόσο έντονοι ώστε η καταστροφή του υδροφόρου ορίζοντα της Χαλκιδικής και η εναπόθεση τόνων τοξικών στο έδαφός της είναι κάτι που δεν συμβαίνει στην «αυλή μας» αλλά μέσα στο σπίτι μας...

► τέλος, γιατί η εξαγγελθείσα «επένδυση» αποτελεί την κατεξοχήν έκφραση του εκβιασμού ενός συστήματος που δεν υπόσχεται πλέον τίποτα αλλά και της καταστροφικότητας που μας υποχρεώνει να αποδεχτούμε προκειμένου να διεκδικήσουμε μια αμφίβολη επιβίωση.

Fast track - γρήγορος δρόμος προς τα πού;

Δεν είναι τυχαίο ότι ενώ η κομπίνα της σκανδαλώδους αγοραπωλησίας στη ΒΑ Χαλκιδική έγινε την περίοδο της ευμάρειας, τότε που δεν θα της έδιναν πολλοί σημασία, η υλοποίηση της κατασκευής των μεταλλείων προωθείται τώρα με την κρίση. Στο πλαίσιο της κρίσης, ο εκβιασμός είναι ξετσίπωτος και μας λέει ότι προκειμένου να επιβιώσουμε πρέπει να αποδεχτούμε επιλογές άμεσα και ολοφάνερα καταστροφικές.

Στην περίπτωση των μεταλλείων ο εκβιασμός προσπαθεί να τερματίσει τη συζήτηση:

– *Σε κάποια χρόνια η εταιρεία θα φύγει αφού θα έχει μολύνει τα πάντα...*

– *Ναι, αλλά εγώ σήμερα είμαι άνεργος, σε δέκα χρόνια ποιος ζει ποιος πεθαίνει...*

Ένας ανάλογος εκβιασμός εξαπολύεται σήμερα ενάντια σε όλη την κοινωνία.

ένα υπόγειο ορυχείο με στοές όπως πιθανώς φαντάζονται πολλοί αλλά μια επιφανειακή εκμετάλλευση που θα αποσπά τον χρυσό κατόπιν επεξεργασίας του εδάφους με κυάνιο, μετατρέποντας τη γη σε απόρριμμα και αφήνοντας τοξικά κατάλοιπα, κυρίως κυάνιο, αρσενικό και θειικό οξύ.

0.8 γραμμάρια ανά τόνο είναι η περιεκτικότητα σε χρυσό του εδάφους στην περιοχή.

18 τόνοι εξορύγματος χρειάζονται για να γίνει ένα χρυσό δαχτυλίδι.

2 χιλιόμετρα θα είναι η διάμετρος του ανοιχτού ορύγματος που θα συνοδεύεται από λίμνες αποβλήτων όπου θα «αποθηκεύονται» τα τοξικά υγρά.

3.000 τόνοι σκόνης θειούχων ενώσεων με βαρέα μέταλλα θα εκλύονται κάθε ώρα ανατινάξεων.

3.000 στρέμματα δάσους θα καταστραφούν για να υλοποιηθεί το έργο.

200 εκατ. τόνοι προβλέπεται να εξορυχθούν μέσα στα επόμενα χρόνια σύμφωνα με το σχέδιο της εταιρείας. Τα 2.500 χρόνια που λειτουργούν μεταλλεία στην περιοχή εξορύχθηκαν 30 εκατ. τόνοι, από τους οποίους οι 20 εκατ. τόνοι μετά το 1927 από τον Μποδοσάκη.

15.000.000 μ³: η ποσότητα νερού που αντλείται σήμερα ετησίως στην περιοχή των μεταλλείων, ξεπερνώντας την ετήσια κατανάλωση νερού ολόκληρου του νομού Χαλκιδικής.

691.000 λίτρα: η μέση κατανάλωση νερού ανά κιλό παραγόμενου χρυσού.

Το fast track είναι ένας γρήγορος δρόμος προς το θάνατο, υπό συνθήκες που μέχρι τώρα οι πολυεθνικές επέβαλαν μόνο στο λεγόμενο τρίτο κόσμο. Το πρόβλημα λοιπόν δεν είναι ότι κάποιοι πολιτικοί είναι λαμόγια και αρπάχτες ή ότι κάποιοι επιχειρηματίες είναι άπληστοι αλλά ότι ο κόσμος όλος και οι ζωές μας κυβερνώνται από την παγκόσμια μαφία του χρήματος, ενός σύγχρονου Μίδα που σκορπά το θάνατο των υπολοίπων αλλά και του ίδιου του εαυτού, καθώς μετατρέπει σε χρυσό ό,τι αγγίζει.

Στον καπιταλισμό σκάβουμε το λάκο μας – και αυτή τη φορά είναι κυριολεκτικά μια ανοιχτή εξόρυξη...

Εκτός του ότι είναι μπουρδα ότι τα μεταλλεία του χρυσού θα συμβάλουν στην ανάπτυξη, φαινάκη είναι και η ίδια η ανάπτυξη. Η ανάπτυξη άλλωστε μας οδήγησε στη σημερινή καταστροφή...

Τι είναι αυτή η περίφημη ανάπτυξη;

Το πρόβλημα με την καπιταλιστική ανάπτυξη δεν είναι απλά ότι κάποιοι κερδίζουν υπέρογκα ποσά σε βάρος των υπολοίπων, ενώ στο όνομα του κέρδους καταστρέφονται η φύση και το περιβάλλον. Μια βασική συνέπεια είναι επιπλέον ότι κάθε κύκλος ανάπτυξης διαμορφώνει τους όρους για μια πιο άγρια εκμετάλλευση, μέσω της διάλυσης των κοινωνιών, της αποδυνάμωσης των ατόμων και της ολοένα και ισχυρότερης πρόσδεσής τους στο άρμα της μηχανής θανάτου και καταστροφής – του καπιταλισμού. Το αποτέλεσμα της λεγόμενης ανάπτυξης των τελευταίων δεκαετιών ήταν η καταστροφή της διατροφικής αυτονομίας του πληθυσμού, η διάλυση του κοινωνικού ιστού και των αξιών, η κατασκευή επίπλαστων καταναλωτικών αναγκών, η καταστρο-

Πέρα όμως από την κατασπατάληση του νερού, οι συνέπειες ενός ατυχήματος είναι ανυπολόγιστες. Το 2000, στη Baia Mare της Ρουμανίας διέρρευσαν από εξορυκτική μονάδα χρυσού 100.000 κυβικά μέτρα νερού με πολύ υψηλές συγκεντρώσεις κυανίου και άλλων βαρέων μετάλλων στον ποταμό Tisla και από εκεί στον Δούναβη, πλήττοντας εκτός από τη Ρουμανία, την Ουγγαρία και τη Σερβία, δηλητηριάζοντας το πόσιμο νερό, σκοτώνοντας δεκάδες χιλιάδες ψάρια και νεκρώνοντας τα οικοσυστήματα. Το περιβαλλοντικό ατύχημα στη Baia Mare θεωρείται το πιο καταστροφικό στην ιστορία της Ευρώπης μετά του Τσέρνομπιλ. Η καταστροφικότητα λοιπόν των μεταλλείων στις Σκουριές της Χαλκιδικής δεν αφορά μόνο τα γύρω χωριά, αλλά το σύνολο της Χαλκιδικής (αφού θα καταστραφεί ο υδροφόρος ορίζοντας), και σε περίπτωση ατυχήματος και τη Θεσσαλονίκη και ποιος ξέρει μέχρι πού...

«Η σιωπή είναι χρυσός»

Πολυεθνικές, τραπεζίτες και ντόπια αφεντικά ετοιμάζονται να βάλουν στην τσέπη 15 δισ. ευρώ με μοναδικό αντάλλαγμα την καταβολή για κάποια χρόνια μισθών σε μερικές εκατοντάδες εργαζόμενους, οι οποίοι θα πεταχτούν στα αζήτητα όταν η εταιρεία φύγει, αφήνοντας πίσω της κρανίου τόπο. Όποιος σιωπά είναι συνένοχος στο έγκλημα.

φή παραγωγικών δομών, η εξάρτηση από τα συμφέροντα των πολυεθνικών και τις αποφάσεις υπερσυγκεντρωτικών δομών εξουσίας, η ομηρεία από τις τράπεζες μέσω του δανεισμού που παρουσιαζόταν ως ειδυλλιακός μονόδρομος.

Αλλά καταστροφή είχαμε και εκεί όπου η μονοδιάστατη αντίληψη έκανε υποτίθεται κερδοφόρες επενδύσεις: από τα σκεπασμένα με τη νεκρική τέφρα του λιγνίτη χωριά γύρω από την Πτολεμαΐδα ως τις επιδοτούμενες καλλιέργειες βαμβακιού που ξέραναν τον θεσσαλικό κάμπο και από τη βιομηχανία του τουρισμού που ρουφάει σαν μαύρη τρύπα οποιαδήποτε άλλη κοινωνική σχέση και παραγωγική δραστηριότητα ως τα χωριά της Χαλκιδικής που δεν έχουν πια πόσιμο νερό καθώς τα διεθνή κυκλώματα εμπορίας απαιτούν εντατική καλλιέργεια και πότισμα των ελαιόδενδρων με σταγόνα – οι παραγωγοί δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς αφού διέλυσαν τους συνεταιρισμούς...

Μετά από δεκαετίες ανάπτυξης, το σύστημα δεν προσφέρει πια κανένα όραμα, λέει απλά «ή εμείς ή το χάος». Η ανάπτυξη αποδεικνύεται ένας φαύλος κύκλος που στο τέλος του είμαστε πιο αποδυναμωμένοι από ό,τι στην αρχή του.

Έτσι σήμερα ακούμε ότι ή θα εφαρμόσουμε το μνημόνιο ή δεν θα έχουμε καν τη δυνατότητα να έχουμε ψωμί και ζάχαρη (αφού πλέον τα εισάγουμε), δηλαδή ή θα οπισθοχωρήσουμε 6 δεκαετίες ή θα αποδεχθούμε μια κοινωνία-ζούγκλα, κυριαρχούμενη από τον κοινωνικό κανιβαλισμό, όπου ζητιάνοι θα σκοτώνουν ζητιάνο για 200 ευρώ, όπως έγινε πρόσφατα στη Θεσσαλονίκη...

Σε αυτή την κρίση έρχονται ως «σωτηρία» προτάσεις όπως η κατασκευή των μεταλλείων αλλά και η ιδιωτικοποίηση του νερού της Θεσσαλονίκης ή η κατασκευή εργοστασίων καύσης απορριμμάτων.

Ας δούμε πώς το γιατρικό θρέφει την αρρώστεια...

Από το όραμα της ευμάρειας στον εκβιασμό της κρίσης

Ο κάτοικος της Χαλκιδικής που υποκύπτει στον εκβιασμό φτάνει να ταυτίζει το δικό του συμφέρον με το συμφέρον της Eldorado, του Μπόμπολα και του Πάχτα. Μόνο που το «κέρδος» του μεταλλωρύχου είναι βραχυπρόθεσμο, ενώ κατ' ουσίαν δουλεύει για τον αδιάκοπο και μακροπρόθεσμο πλουτισμό των «σωτήρων» του. Όμως οι σωτήρες αυτοί δεν πρόκειται ούτε να ζήσουν δίπλα στις χαβούζες, ούτε να πιουν τα τοξικά νερά, ούτε θα καταπλακωθούν ποτέ μέσα στις στοές των ορυχείων... αντίθετα, ως αυθεντικοί τυχοδιώκτες, μόλις η φλέβα του χρυσού στερέψει, θα μαζέψουν τα μπογαλάκια τους, δηλαδή τα κεφάλαια που συσώρευσαν, και θα προχωρήσουν για νέες περιπέτειες σε μια άλλη εξωτική γωνιά του πλανήτη όπου κάποιοι άλλοι ιθαγενείς τούς περιμένουν για να αυτοεκπληρώσουν την προφητεία της σωτηρίας τους.

Πρόκειται για έναν εκβιασμό που κάνει τους ανθρώπους να αναζητούν απεγνωσμένα ατομικές λύσεις, αδιαφορώντας για τις συνέπειες προς το κοινωνικό σύνολο, συνέπειες που τελικά θα φτάσουν και στους ίδιους.

Από την καλλιέργεια του εγωισμού και την ικανοποίηση επίπλαστων καταναλωτικών αναγκών που κυριαρχούσαν στην εποχή της ευμάρειας, περάσαμε στην εποχή της κρίσης και της αδυναμίας ικανοποίησης στοιχειωδών αναγκών, όπως η υγεία, η διατροφή, η στέγαση, η εκπαίδευση.

Μέσα στην κατάρρευση, δημιουργούνται ανθρωπότυποι που ταυτίζουν τα ατομικά τους συμφέροντα με τα συμφέροντα μιας πολυεθνικής, τα τελευταία μάλιστα βαφτίζονται «εθνικά συμφέροντα». Η διάλυση του κοινωνικού ιστού επιταχύνεται καθώς είδαμε πώς στα χωριά της Χαλκιδικής η εταιρεία προώθησε τη λογική «ο καθένας για την πάρτη του κι ενάντια στους άλλους». Και όταν οι ανθρώπινες σχέσεις διαλύονται, έρχονται τα μμε να κατασκευάσουν μια ψευδοενότητα ενάντια στους αποδιοπομπαίους τράγους, τους μετανάστες.

Σήμερα ζούμε σε περίοδο άνωθεν επιβαλλόμενης «αποανάπτυξης» των δυτικών κοινωνιών. Η ύφεση που κυριαρχεί στον πρώτο κόσμο συμβαδίζει με μια τερατώδη ανάπτυξη στις λεγόμενες αναπτυσσόμενες χώρες. Εκεί κατασκευάζονται τεράστια ρυπογόνα εργοστάσια με άμφηθηνους εργάτες κάτω από συνθήκες δουλείας. Εδώ κατασκευάζονται άνεργοι και οι μετανάστες μετατρέπονται σε ανθρώπους-σκουπίδια, δείχνοντας το δρόμο για τους υπόλοιπους. Η συνολική υποβάθμιση επιδιώκει να μας κάνει ξανά εκμεταλλεύσιμους, ενώ, με πρόσχημα την κρίση, μεθοδεύεται η αρπαγή των φυσικών πόρων και το πέρασμα των δημόσιων αγαθών στον έλεγχο των πολυεθνικών.

Ειδικά στην περίπτωση των μεταλλείων, μας λένε ότι η γη είναι άχρηστη, ας τη μολύνουμε για να βγάλουμε χρυσό και από τα αποφάγια του καπιταλιστικού συμποσίου θα εξοικονομήσουμε κάποια ψίχουλα για να αγοράσουμε τα αναγκαία για την επιβίωσή μας προϊόντα - που βέβαια θα παράγονται αλλού και θα πλουτίζουν το ίδιο σύμπλεγμα πολυεθνικών το οποίο εδώ θα καταστρέφει τον φυσικό πλούτο για να παράξει τον πλούτο του χρυσού...

Εμπόρευμα χρυσός

Η γη, το νερό, ο αέρας είναι ανεκτίμητα και ανήκουν σε όλους/ες. Ο χρυσός από την άλλη είναι μια αφηρημένη έννοια που ιδιαίτερα σήμερα αποκτά αξία όταν χρησιμοποιείται ως «χρήμα», προκειμένου να εξισορροπήσει το «τρελλό χρήμα», το χρήμα-αέρα που κατασκευάστηκε τις τελευταίες 3 δεκαετίες μέσα από το δανεισμό και τον τζόγο των χρηματιστηρίων. Να σημειώσουμε δε ότι μόνο το 10% των παγκόσμιων εξορυγμένων αποθεμάτων χρυσού αξιοποιείται σε κάποια χρηστική μορφή, ενώ από την άλλη η ποσότητα χρυσού που χρησιμοποιείται ως «χρήμα» στα χρηματιστήρια και στο διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα είναι 7πλάσια από την πραγματική ποσότητα χρυσού που υπάρχει στον κόσμο.

Συλλογικές λύσεις ενάντια στον καπιταλισμό της καταστροφής

Το σύστημα λέει ότι είμαστε ανίκανοι να πάρουμε αποφάσεις για τις ζωές μας και προκειμένου να βελτιώσουμε την καθημερινότητά μας (λέγανε παλιά) ή απλά να επιβιώσουμε (λένε σήμερα) πρέπει να προσδεθούμε στο δυναμικό κινητήρα του καπιταλισμού ώστε να απολαύσουμε ένα μερίδιο από τα κέρδη της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Σήμερα βρισκόμαστε σε άμυνα. Καθώς ο καπιταλισμός της καταστροφής προωθεί τον κατακερματισμό της κοινωνίας, αυτό που διακυβεύεται είναι τα κοινά και δημόσια αγαθά, τα δικαιώματα και οι αξίες, η δυνατότητα να αντιστεκόμαστε και να οραματιζόμαστε έναν καλύτερο κόσμο για όλους.

Πρέπει να αποκρούσουμε την επίθεση. Να οργανωθούμε με τρόπους που θα προωθούν την άμεση δημοκρατία (όχι ως κενό σύνθημα στις πλατείες ή γαρνιτούρα στις προεκλογικές εξαγγελίες των κομμάτων αλλά ως πραγματικότητα στις σχέσεις μας) και την κοινωνική δικαιοσύνη όχι ως ευημερία που εξασφαλίζεται χάρη στην εκμετάλλευση των άλλων αλλά ως πανανθρώπινη αξία από την οποία δεν υποχωρούμε υπό κανέναν εκβιασμό και για καμμία εξαγορά, για κανένα προνόμιο, για κανένα κήρυγμα μισαλλοδοξίας.

Αν θέλουμε να αγωνιστούμε για ένα άλλο κόσμο πρέπει να αποκρούσουμε την επίθεση η οποία, ως απάντηση στην κρίση που προκάλεσε η καπιταλιστική ανάπτυξη, μας προτείνει νέες καταστροφές που θα εξαφανίσουν ό,τι απέμεινε. Να υπερασπιστούμε τα κοινά αγαθά, να σταματήσουμε τη δράση των μεγα-εταιρειών και των πολιτικών τους υπαλλήλων, τη διάλυση των κοινωνιών, τον εκβιασμό που οδηγεί σε απελπισμένη επιδίωξη της ατομικής διάσωσης και δρομολογεί συγχρόνως το συλλογικό χαμό.

Η κοινωνική αλληλεγγύη, η συλλογική συνείδηση, οι ανθρώπινες αξίες είναι τα όπλα μας. Ας μην ξεχνάμε ότι πριν την εξαθλίωση ήρθε η εξαχρείωση, το «προσεχώς βουλγάρες», οι μεγάλες ιδέες για «αφεντικά των βαλκανίων».

Δεν πρέπει ούτε να υποκύψουμε στον εκβιασμό της κρίσης, ούτε να εναποθέτουμε το μέλλον μας στα χέρια σωτήρων.

Να συναντηθούμε και να συζητήσουμε:

Ποια αγαθά είναι απαραίτητα;

Ποιες αξίες πρέπει να υπερασπιστούμε;

Πώς θα παίρνουμε αποφάσεις;

Πώς θα οργανωθούμε για να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας;